

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

Nr. 4032 din 27.11.2023

pentru aprobarea Codului etic și de integritate al funcționarilor publici și al personalului contractual din cadrul Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare al Corpului de control al ministrului, prin Serviciul de integritate și politici publice, cu nr. A.R. 21891/2023;

În conformitate cu:

Prevederile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

Ordinul Secretariatului General al Guvernului nr. 600/2018 privind aprobarea controlului intern managerial al entităților publice;

Hotărârea de Guvern nr. 1269/2021 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție 2021-2025 și a documentelor aferente acesteia;

Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;

Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul

ORDIN:

Art. 1 Se aprobă Codul etic și de integritate al funcționarilor publici și al personalului contractual din cadrul Ministerului Sănătății, prevăzut în Anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 În termen de 30 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a Codului de etică și integritate, personalul de conducere din cadrul Ministerului Sănătății are obligația de a lua cunoștință și de a instrui tot personalul din subordine, privind prevederile acestuia.

Art. 3 Prezentul Cod de etică și integritate se publică pe site-ul oficial al instituției, fiind obligatoriu pentru toți funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 4 La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 432/2019 privind aprobarea Codului etic și de integritate al funcționarilor publici și al personalului contractual din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 5 Toate structurile din cadrul Ministerului Sănătății au obligația de a duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

MINISTRU

PROF. UNIV. DR. ALEXANDRU RAFILA

CODUL ETIC ȘI DE INTEGRITATE

al funcționarilor publici și al personalului contractual

din cadrul Ministerului Sănătății

DOMENIU DE APLICARE

Art. 1 Codul etic și de integritate, denumit în continuare "Codul", reglementează normele de conduită etică, profesională și de integritate, fiind obligatoriu pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Ministerului Sănătății, încadrați în baza prevederilor Ordonanței de Urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ și ale Legii nr. 53/2003 Codul Muncii, republicată, denumiți în continuare "personalul".

Art. 2 Codul etic și de integritate urmărește asigurarea calității actului administrativ, prevenirea și eliminarea faptelor de corupție în cadrul Ministerului Sănătății, prin:

- a) stabilirea normelor de conduită etică, profesională și de integritate necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii unui nivel înalt al imaginii instituției și al personalului acesteia;
- b) informare publică cu privire la conduita profesională a categoriilor de personal prevăzute la art. 1, prin publicarea pe site-ul instituției a acestui cod;
- c) crearea unui climat de încredere și respect reciproc în cadrul instituției, pe de o parte și între personalul instituției și alte instituții, pe de altă parte.

PRINCIPII GENERALE

Art. 3 (1) Principiile care guvernează conduita profesională a personalului din cadrul Ministerului Sănătății sunt cele prevăzute la art. 368 din Ordonanța de Urgență nr. 57 din 3 iulie 2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare:

- a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;
- b) prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute;
- c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
- d) profesionalismul, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;
- e) imparțialitatea și independența, principii conform cărora persoanele care ocupă diferite categorii de funcții sunt obligate să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes altul decât interesul public, în exercitarea funcției deținute;
- f) integritatea morală, principiu conform căruia persoanelor care ocupă diferite categorii de funcții le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru

alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției pe care o dețin sau să abuzeze în vreun fel de această funcție;

g) libertatea gândirii și a exprimării, principii conform cărora persoanele care ocupă diferite categorii de funcții pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;

h) cinstea și corectitudinea, principii conform cărora în exercitarea diferitelor categorii de funcții ocupanții acestora trebuie să fie de bună-credință;

i) deschiderea și transparența, principii conform cărora activitățile desfășurate în exercitarea diferitelor categorii de funcții sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor;

j) responsabilitatea și răspunderea, principii potrivit cărora persoanele care ocupă diferite categorii de funcții răspund în conformitate cu prevederile legale atunci când atribuțiile de serviciu nu au fost îndeplinite corespunzător.

(2) Orice discriminare în funcție de gen, vârstă, capacitate fizică sau mintală, culoare, categorie socială, rasă, religie, limbă, convingere politică, este interzisă.

(3) Este interzisă intimidarea și hărțuirea de orice natură, fapte care pot conduce la crearea unui mediu ostil, care afectează implicarea salariaților în desfășurarea activităților și pierderea încrederii de sine, precum și stima și încrederea în instituția publică.

Art. 4 Principiile care guvernează protecția avertizării în interes public sunt cele prevăzute la art. 4 din Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) principiul legalității, potrivit căruia autoritățile, instituțiile publice, alte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat au obligația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale, prin asigurarea respectării depline, printre altele, a libertății de exprimare și de informare, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, a libertății de a desfășura o activitate comercială, a dreptului la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, a dreptului la un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, a dreptului la un nivel ridicat de protecție a mediului, a dreptului la o cale de atac eficientă și a dreptului la apărare;

b) principiul responsabilității, potrivit căruia avertizorul în interes public are obligația de a prezenta date sau informații cu privire la faptele raportate;

c) principiul imparțialității, potrivit căruia examinarea și soluționarea raportărilor se fac fără subiectivism, indiferent de convingerile și interesele persoanelor responsabile de soluționarea acestora;

d) principiul bunei administrări, potrivit căruia autoritățile și instituțiile publice, precum și alte persoane juridice de drept public sunt datorate să își desfășoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiții de eficiență și eficacitate a folosirii resurselor;

e) principiul echilibrului, potrivit căruia nicio persoană nu se poate prevala de prevederile prezentei legi pentru a diminua sancțiunea administrativă sau disciplinară pentru o faptă a sa mai gravă care nu are legătură cu raportarea;

f) principiul bunei-credințe, potrivit căruia este ocrotită persoana care a avut motive întemeiate să creadă că informațiile referitoare la încălcările raportate erau adevărate la momentul raportării și că respectivele informații intrau în domeniul de aplicare al prezentei legi.

Art. 5 În înțelesul prezentului cod etic și de integritate, expresiile și termenii prevăzuți în actele normative ce constituie "Cadrul legislativ", au aceleași semnificații.

VALORI FUNDAMENTALE

Art. 6 (1) Prezentul Cod are drept fundament patru valori: responsabilitate, profesionalism, integritate și transparență, patru principii corespondente, care trebuie să guverneze comportamentul etic și profesional al personalului și colaboratorilor Ministerului Sănătății.

Principiile care corespund celor patru valori sunt:

(a) Principiul responsabilității. Personalul Ministerului Sănătății trebuie să se asigure că prin modul în care îndeplinesc atribuțiile de serviciu sau desfășoară orice altă activitate profesională colaterală respectă interesul public, interesele legitime și drepturile cetățenilor și nu afectează demnitatea și integritatea acestora.

(b) Principiul profesionalismului. Toate atribuțiile de serviciu care revin personalului Ministerului Sănătății trebuie îndeplinite cu maximum de eficiență și eficacitate, conform competențelor deținute și în cunoștință de cauză în ceea ce privește reglementările legale.

(c) Principiul integrității. În orice situație, personalul Ministerului Sănătății trebuie să adopte un comportament bazat pe respect, imparțialitate, obiectivitate, onestitate, egalitate de șanse și nediscriminare, deschidere și diligență față de cetățean și fără ingerințe care să afecteze interesul public, interesele legitime și drepturile cetățenilor ori imaginii instituționale.

(d) Principiul transparenței. Personalul Ministerului Sănătății trebuie să promoveze guvernarea deschisă către cetățean, să asigure accesul neîngrădit la informațiile de interes public, dar în același timp să protejeze informațiile care nu sunt publice de care este responsabil sau de care a luat cunoștință.

(2) Pentru a putea acționa în conformitate cu valorile instituției, personalul are nevoie de sprijin și de o comunicare deschisă, în special atunci când este vorba despre ajutorul acordat pentru rezolvarea dilemelor etice.

(3) Personalul este liber să comunice preocupările în materie de etică. Personalul de conducere al instituției trebuie să creeze un mediu adecvat acestui tip de comunicare.

(4) Personalul de conducere are obligația să supravegheze comportamentul angajaților, referitor la etică și integritate, și să trateze în mod adecvat orice abatere de la prezentul Cod.

NORME DE CONDUITĂ ETICĂ, RESPONSABILITATE, PROFESIONALISM

Art. 7 Respectarea Constituției și a legilor:

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația ca prin actele și faptele sale să promoveze supremația legii, să respecte Constituția și legile țării, statul de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor în relația cu administrația publică, precum și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale în conformitate cu atribuțiile care îi revin, cu aplicarea normelor de conduită care rezultă din îndatoririle prevăzute de lege.

(2) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii atribuțiilor deținute.

Art. 8 Profesionalismul și imparțialitatea:

(1) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să exercite atribuțiile cu obiectivitate, imparțialitate și independență, fundamentându-și activitatea, soluțiile propuse și deciziile pe dispoziții legale și pe argumente tehnice, abținându-se de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori imaginii Ministerului Sănătății.

(2) În activitatea profesională, personalul Ministerului Sănătății are obligația de diligență cu privire la promovarea și implementarea soluțiilor propuse și a deciziilor, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) În activitatea profesională, personalul Ministerului Sănătății trebuie să adopte o atitudine neutră față de orice interes personal, politic, economic, religios sau de altă natură și să nu dea curs unor eventuale presiuni, ingerințe sau influențe de orice natură.

(4) Principiul independenței nu poate fi interpretat ca dreptul de a nu respecta principiul subordonării ierarhice.

Art. 9 Conduita civică:

(1) Comportamentul civic al angajaților se bazează pe respectul față de ceilalți, față de mediul profesional și față de obiectele publice și ține de buna educație, de urbanitate și de curtoazie. Regulile comportamentale trebuie să răspundă la o unică funcțiune: aceea de respect reciproc, pentru a avea o coexistență plăcută, adică să fie educați și amabili, astfel încât să nu existe conflicte, respectând și luând în considerare pe fiecare membru al colectivului profesional, dar și pe celelalte persoane cu care angajatul intră în contact în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, urmând reguli de conduită și de educație, educația fiind o condiție prealabilă care ajută la luarea de decizii bune;

(2) În afara contextului profesional, personalul Ministerului Sănătății trebuie să evite implicarea în discuții cu terțe persoane despre activitatea profesională și comportamentul colegilor la locul de muncă, de natură să aducă atingere reputației și demnității acestora sau imaginii instituției;

(3) În timpul desfășurării activității/ programului de lucru, personalul trebuie să se abțină ori să evite purtarea de discuții personale, evitându-se folosirea unui ton ridicat, familiarisme ori exprimarea opiniilor care ar leza imaginea, integritatea și demnitatea unui alt coleg; conversația cu colegii, personalul cu funcții de conducere, precum și în relațiile cu mediul extern, trebuie să fie formală, dându-se dovadă de profesionalism;

(4) La nivelul comunicării din cadrul instituției trebuie să se țină seama de anumite elemente, care sunt esențiale în orice activitate, respectiv salutul și formulele de politețe;

(5) Atât în relația cu mediul extern, cât și în relațiile interne/colegiale, nu se admit manifestări misogine, rasiste, șovine, xenofobe și hărțuirea de orice natură, inclusiv sexuală, precum și alte manifestări ori acțiuni care lezează imaginea, integritatea și demnitatea angajaților.

Art. 10 Drepturile și obligațiile angajatorului cât și ale personalului sunt cele prevăzute în Legea nr. 53/2003 Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare și Regulamentul intern al Ministerului Sănătății, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 440/2009.

Art. 11 Personalului Ministerului Sănătății îi sunt interzise următoarele:

a) comportamentul fizic, verbal sau nonverbal prin care se încalcă principiul bunei - credințe și care vizează personalitatea sau integritatea morală și profesională a unui angajat sau a mai multor angajați, care afectează performanța profesională a acestuia/acestora, precum și crearea unui mediu ostil și intimidant;

b) comportamentul discriminator, abuziv sau amenințător;

c) comportamentul care denigrează, ridiculizează sau umilește un angajat/funcționar public;

d) subminarea unei persoane și a capacității sale de a-și exercita atribuțiile de serviciu;

e) provocarea intenționată a eșecului profesional al unei persoane;

f) ascunderea intenționată a informațiilor/furnizarea de informații trunchiate necesare unui angajat pentru a-și îndeplini sarcinile într-un mod corespunzător;

g) comunicări scrise sau verbale, de orice tip, care conțin abuzuri, amenințări și alte forme de înjosire, inclusiv a celor care aduc direct sau indirect atingere imaginii instituției;

h) atribuirea de sarcini care nu sunt prevăzute în fișa postului și nu au legătură directă cu acestea sau stabilirea unor termene limită care pot afecta îndeplinirea atribuțiilor și a calității actului administrativ;

i) personalului ii este interzis să promită luarea unei decizii de către Ministerul Sănătății, de către alți angajați, precum și îndeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.

j) folosirea calității de angajat al Ministerului Sănătății pentru a solicita bani sau alte foloase în interes personal.

Art. 12 Personalul Ministerului Sănătății cu funcție de conducere are următoarele obligații:

- a) să asigure organizarea activității personalului din subordine, să manifeste inițiativă și responsabilitate;
- b) să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine în vederea îmbunătățirii activității instituției, precum și a calității actului administrativ;
- c) să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei profesionale a personalului din subordine;
- d) să repartizeze sarcinile în mod echilibrat, corespunzător nivelului de competență aferent fiecărui angajat/funcționar public din subordine;
- e) să asigure coordonarea modului de îndeplinire a sarcinilor, cu valorificarea corespunzătoare a competențelor fiecărei persoane din subordine;
- f) să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine;
- g) să evalueze în mod obiectiv necesarul de instruire profesională al fiecărui subordonat și să propună participarea la programe de formare profesională pentru fiecare persoană din subordine;
- h) să delege sarcini și responsabilități, în condițiile legii, persoanelor din subordine care dețin cunostințele, competențele și îndeplinesc condițiile legale necesare exercitării funcției respective;
- i) să excludă orice formă de discriminare sau de hărțuire, de orice natură și în orice situație, cu privire la personalul din subordine;
- j) să fie responsabil de ordinele și instrucțiunile pe care le dă personalului din subordine; acestea trebuie să fie conforme cu reglementările legale în vigoare și să nu lezeze onoarea și demnitatea personalului care urmează să le execute;
- k) să informeze, ori de câte ori este necesar, subalternii cu privire la deciziile luate de conducerea instituției și care au legatură directă cu atribuțiile stabilite în fișa postului;
- l) să acorde atenție discuției cu subalternii, pentru a evita orice echivoc în înțelegerea subiectelor discuțiilor, să manifeste disponibilitate, precum și interesul de a asculta față de personalul din subordine;
- m) să nu genereze conflicte între subalterni și să se asigure de existența unei colaborări bune între aceștia și ceilalți angajați ai instituției;
- n) să medieze conflictele apărute între persoanele din subordine pentru ca acestea să se rezolve/să se stingă la nivelul structurii unde au apărut;
- o) să nu facă uz de diferențele de putere și de statut;
- p) să își trateze corect și echidistant subordonații;
- q) să evite relațiile de apropiere și de favorizare a unor subalterni;
- r) să încerce crearea unui mediu de lucru adecvat care presupune respect reciproc și cooperare/ colaborare.

Art. 13 În relațiile de muncă, colegii trebuie să respecte următoarele reguli de conduită:

- a) între colegi trebuie să existe cooperare și susținere reciprocă bazată pe faptul că personalul Ministerului Sănătății este mobilizat pentru realizarea unor obiective comune, iar comunicarea, prin transferul de informații, este esențială în soluționarea cu eficiență a problemelor;
- b) colegii își datorează respect reciproc, considerație, respectarea dreptului la opinie, eventualele divergențe sau nemulțumiri apărute între aceștia soluționându-se fără să afecteze relația de colegialitate, evitându-se utilizarea cuvintelor, a expresiilor și a gesturilor inadecvate, manifestând atitudine conciliantă;
- c) între colegi trebuie să existe sinceritate și corectitudine, opiniile exprimate să corespundă realității, eventualele nemulțumiri dintre colegi să fie exprimate direct, netendentios;
- d) relația dintre colegi trebuie să fie bazată pe recunoașterea profesională și colegialitate;
- e) în relațiile dintre colegi trebuie permanent promovat spiritul de echipă, deciziile fiind luate prin consens, manifestându-se deschidere la sugestiile celorlalți, admițându-se critica în mod constructiv și responsabil și, atunci când este cazul, să se împărtășească din cunoștințele și experiența acumulată în scopul promovării reciproce a progresului profesional;
- f) este obligatorie asistența între personalul Ministerului Sănătății, materializată în suplینirea colegială, acordarea de sprijin în activitatea desfășurată, cooperarea cu bună credință în cadrul activităților ce implică participarea mai multor persoane;
- g) să respecte intimitatea celorlalți;
- h) să adopte un comportament decent și civilizată atât față de colegi cât și față de conducătorii instituției.

Art. 14 Constituie încălcări ale principiului colegialității:

- a) discriminarea etnică, hărțuirea de gen, sau sub orice altă formă, folosirea violenței fizice sau psihice, limbajul ofensator ori abuzul de autoritate la adresa unui angajat al instituției, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul instituției;
- b) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor muncii unui coleg;
- c) formularea, în fața unei persoane din interiorul sau exteriorul Ministerului Sănătății, a unor comentarii lipsite de curtoazie la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;
- d) formularea repetată de plângeri sau sesizări neîntemeiate la adresa unui coleg.

Art. 15 Constituie manifestări care aduc atingere imaginii Ministerului Sănătății și în consecință constituie abateri disciplinare următoarele fapte: discriminarea etnică, hărțuirea de gen, sau sub orice altă formă, folosirea violenței fizice sau psihice, limbajul ofensator ori abuzul de autoritate la adresa unui angajat al instituției, indiferent de poziția ocupată de acesta și nerespectarea de către angajați a normelor de conduită.

Art. 16 Obligațiile personalului în exercitarea dreptului la libera exprimare:

- (1) Personalul Ministerului Sănătății are dreptul la libera exprimare, în condițiile legii.

(2) În exercitarea dreptului la liberă exprimare, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a nu aduce atingere demnității, imaginii, precum și vieții intime, familiale și private a oricărei persoane.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(4) În activitatea sa, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențat de considerente personale sau de popularitate. În exprimarea opiniilor, personalul Ministerului Sănătății trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Art. 17 Obligațiile personalului pentru asigurarea unui serviciu public de calitate:

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor Ministerului Sănătății.

(2) În exercitarea atribuțiilor, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea Ministerului Sănătății.

Art. 18 Obligațiile personalului privind loialitatea și confidențialitatea față de Ministerul Sănătății:

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația de a apăra în mod loial instituția, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care îi poate produce prejudicii de imagine.

(2) Angajații au obligația să păstreze confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau la cunoștință în exercitarea atribuțiilor, aplicând dispozițiile în vigoare privind liberul acces la informațiile de interes public.

(3) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea Ministerului Sănătății, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care Ministerul Sănătății are calitatea de parte sau să furnizeze în mod neautorizat informații în legătură cu aceste litigii;

c) să dezvăluie și să folosească informații care au caracter secret și confidențial, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau a Ministerului Sănătății.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și după încetarea raportului de serviciu, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

Art. 19 Obligația personalului de a informa Ministerul Sănătății cu privire la situația personală generată de efectele unor acte juridice. Personalul Ministerului Sănătății are îndatorirea de a informa instituția, în mod corect și complet, în scris, imediat ce i s-a adus la cunoștință o situație de fapt și de drept care privește persoana sa și care este generatoare de acte administrative, în condițiile expres prevăzute de lege.

Art. 20 Interdicții și limitări în ceea ce privește implicarea în activitatea politică:

(1) Personalul Ministerului Sănătății poate avea calitatea de membru al partidelor politice legal constituite, cu respectarea interdicțiilor și limitărilor prevăzute la art. 242 alin. (4) și art. 420 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Personalul Ministerului Sănătății are obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.

(3) În exercitarea atribuțiilor, personalului Ministerului Sănătății îi este interzis:

a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice, a organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, a fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, precum și pentru activitatea candidaților independenți;

b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică;

c) să afișeze, în cadrul Ministerului Sănătății, însemne ori obiecte inscripționate cu sigla și/sau denumirea partidelor politice, ale organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, ale fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, ale candidaților acestora, precum și ale candidaților independenți;

d) să se servească de actele pe care le îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor de serviciu pentru a-și exprima sau manifesta convingerile politice.

Art. 21 Folosirea prerogativelor de putere publică:

(1) Este interzisă folosirea de către personalul Ministerului Sănătății, în alte scopuri decât cele prevăzute de lege, a prerogativelor funcției deținute.

(2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de elaborare a proiectelor de acte normative, de evaluare sau de participare la acțiuni de inspecție sanitară de stat, control și audit, personalului Ministerului Sănătății îi este interzisă urmărirea obținerii de foloase sau avantaje în interes personal sau pentru alții ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.

(3) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să folosească prerogativa de putere publică pentru a influența deciziile acțiunilor de inspecție sanitară de stat, control și audit.

(4) Conducerei Ministerului Sănătății îi este interzis să impună personalului să se înscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura acestora.

Art. 22 Îndeplinirea atribuțiilor personalului Ministerului Sănătății:

(1) Personalul Ministerului Sănătății răspunde, potrivit legii, de îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin funcției pe care o deține, precum și a atribuțiilor ce îi sunt delegate sau mandatate, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Personalul Ministerului Sănătății are îndatorirea să îndeplinească dispozițiile primite de la superiorii ierarhici, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Personalul Ministerului Sănătății are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic. Refuzul va fi adus, de îndată, la cunoștința superiorului ierarhic celui care a emis dispoziția în cauză.

Art. 23 Păstrarea secretului de stat, secretului de serviciu:

Angajații au obligația să păstreze secretul de stat și secretul de serviciu în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor, în condițiile legii, cu aplicarea dispozițiilor în vigoare privind liberul acces la informațiile de interes public.

Art. 24 Acceptarea darurilor sau a altor avantaje în exercitarea atribuțiilor de serviciu:

(1) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să solicite sau să accepte, direct sau indirect, pentru el sau pentru alții, daruri sau alte avantaje.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) bunurile pe care angajații le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției, care se supun prevederilor legale specifice.

Art. 25 Utilizarea responsabilă a resurselor Ministerului Sănătății:

(1) Personalul Ministerului Sănătății este obligat să asigure păstrarea în bune condiții a bunurilor primite în gestiune și să evite producerea oricărui prejudiciu.

(2) Personalul Ministerului Sănătății are obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând Ministerului Sănătății numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției deținute.

(3) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să propună și să asigure, potrivit atribuțiilor corespunzătoare, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 26 Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri:

(1) Personalului îi este interzis să participe, direct sau indirect, la achiziționarea unui bun aflat în proprietatea privată a Ministerului Sănătății, supus vânzării în condițiile legii.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul concesiunii sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a Ministerului Sănătății.

(3) Personalului îi este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a Ministerului Sănătății, supuse operațiunilor de vânzare, concesiune sau închiriere.

Art. 27 Respectarea regimului juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților:

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, precum și normele de conduită.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), personalul Ministerului Sănătății trebuie să exercite un rol activ, având obligația de a evalua situațiile care pot genera o situație de incompatibilitate sau un conflict de interese și de a acționa pentru prevenirea apariției sau soluționarea legală a acestora.

(3) În situația intervenirii unei incompatibilități sau a unui conflict de interese, personalul Ministerului Sănătății, după caz, are obligația de a acționa conform prevederilor legale pentru încetarea incompatibilității sau a conflictului de interese, în termen legal.

(4) La numirea într-o funcție publică, la încetarea raportului de serviciu, precum și în alte situații prevăzute de lege, personalul Ministerului Sănătății este obligat să prezinte, în condițiile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, declarația de avere și declarația de interese. Declarația de avere și declarația de interese se actualizează anual, potrivit legii.

Art. 28 Activitatea de relații publice și presă a Ministerului Sănătății:

(1) Comunicarea oficială a informațiilor și datelor privind activitatea Ministerului Sănătății, precum și relațiile cu mass-media se asigură de către personalul desemnat în acest sens de ministrul sănătății;

(2) Personalul desemnat să participe la activități sau dezbateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de conducerea Ministerului Sănătății;

(3) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, personalul poate participa la activități sau dezbateri publice, având obligația de a face cunoscut faptul că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere oficial al Ministerului Sănătății;

(4) Personalul poate participa la elaborarea de publicații, pot elabora și publica articole de specialitate și lucrări literare ori științifice, în condițiile legii;

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), personalul nu poate utiliza informații și date la care au avut acces în exercitarea funcției, dacă acestea nu au caracter public;

(6) În exercitarea dreptului la replică și la rectificare, a dreptului la demnitate, a dreptului la imagine, precum și a dreptului la viață intimă, familială și privată, personalul își poate exprima public opinia personală în cazul în care prin articole de presă sau în emisiuni audiovizuale s-au făcut afirmații defăimătoare la adresa lor sau a familiei lor, având obligația de a preciza că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere al Ministerului Sănătății;

(7) Personalul își asumă responsabilitatea pentru apariția publică și pentru conținutul informațiilor prezentate, care trebuie să fie în acord cu principiile și normele de conduită prevăzute de prezentul cod;

(8) Prevederile alin. (1)-(7) se aplică indiferent de modalitatea și de mediul de comunicare.

Art. 29 Conduita în relațiile cu cetățenii:

(1) În relațiile cu persoanele fizice și cu reprezentanții persoanelor juridice care se adresează Ministerului Sănătății, personalul este obligat să aibă un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine, integritate morală și profesională.

(2) Personalul are obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației, demnității, integrității fizice și morale a persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea atribuțiilor.

(3) Personalul trebuie să adopte o atitudine imparțială, legal justificată, clară și eficientă pentru rezolvarea problemelor cetățenilor.

(4) Pentru realizarea unor raporturi sociale și profesionale care să asigure demnitatea persoanelor, eficiența activității, precum și creșterea calității serviciului public, se recomandă respectarea normelor de conduită prevăzute la alin. (1)-(3).

(5) Personalul care are atribuții de lucru cu publicul, trebuie să adopte o atitudine demnă și civilizată față de orice persoană cu care intră în legătură în exercitarea atribuțiilor, fiind îndrituiți, pe bază de reciprocitate, să solicite acesteia un comportament similar.

(6) Personalul are obligația de a asigura egalitatea de tratament a tuturor cetățenilor ce se adresează Ministerului Sănătății, principiu conform căruia, trebuie prevenite și combătute orice forme de discriminare în îndeplinirea atribuțiilor profesionale.

Art. 30 Conduita în cadrul relațiilor internaționale:

(1) Personalul care reprezintă Ministerul Sănătății în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățământ, conferințe, seminare și alte activități cu caracter internațional are obligația să promoveze o imagine favorabilă țării și Ministerului Sănătății.

(2) În relațiile cu reprezentanții altor state, personalului îi este interzis să exprime opinii personale privind aspecte naționale sau dispute internaționale.

(3) În deplasările externe, personalul este obligat să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol și să respecte legile și obiceiurile țării gazdă.

Art. 31 Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor:

(1) În procesul de luare a deciziilor, personalul are obligația să acționeze conform prevederilor legale și să își exercite capacitatea de apreciere în mod fundamentat și imparțial.

(2) Personalul de conducere este obligat să analizeze și să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității Ministerului Sănătății, precum și a calității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(3) În exercitarea atribuțiilor de coordonare, precum și a atribuțiilor specifice funcțiilor publice de conducere, conducerea Ministerului Sănătății are obligația de a asigura organizarea activității personalului.

(4) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere au obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei personalului din subordine, în condițiile legislației specifice aplicabile fiecărei categorii de personal.

(5) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere au obligația:

a) să repartizeze sarcinile în mod echilibrat, corespunzător nivelului de competență aferent funcției publice ocupate și carierei individuale a fiecărei persoane din subordine;

b) să asigure coordonarea modului de îndeplinire a sarcinilor, cu valorificarea corespunzătoare a competențelor fiecărei persoane din subordine;

c) să monitorizeze performanța profesională individuală și colectivă a personalului din subordine, să semnaleze în mod individual performanțele necorespunzătoare și să implementeze măsuri destinate ameliorării performanței individuale și, după caz, colective, atunci când este necesar;

d) să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propun acordarea de stimulente materiale sau morale;

e) să evalueze în mod obiectiv necesarul de instruire profesională al fiecărui subordonat și să propună participarea la programe de formare și perfecționare profesională pentru fiecare persoană din subordine;

f) să delege sarcini și responsabilități, în condițiile legii, persoanelor din subordine care dețin cunoștințele, competențele și îndeplinesc condițiile legale necesare exercitării funcției respective;

g) să excludă orice formă de discriminare și de hărțuire, de orice natură și în orice situație, cu privire la personalul din subordine.

(6) În scopul asigurării condițiilor necesare îndeplinirii cu imparțialitate a îndatoririlor ce decurg din raporturile ierarhice, înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere au obligația de a nu se angaja cu personalul din subordine în orice tip de relațicare ar putea crea prejudicii sau disfuncționalități Ministerului Sănătății.

Art. 32 Obligația respectării regimului cu privire la sănătate și securitate în muncă:

Personalul are obligația de a se supune controlului de medicina muncii și expertizelor medicale ca urmare a recomandărilor formulate de medicul de medicina muncii, în condițiile legii.

Art. 33 (1) Personalul Ministerului Sănătății, indiferent de nivelul ierarhic, are obligația de a nu se prezenta la locul de muncă în stare de ebrietate și de a nu consuma băuturi alcoolice sau substanțe psihotrope în incinta instituției, în timpul orelor de program; în cazul în care există suspiciuni cu privire la faptul ca un angajat a consumat băuturi alcoolice în timpul programului de lucru, la solicitarea superiorului direct sau a conducerii ministerului, va fi sesizată Comisia de disciplină.

(2) Fumatul în incinta instituției este interzis prin Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare. Acesta este permis numai în locurile și în condițiile stabilite prin legea mai sus menționată.

INTEGRITATEA. DECLARAREA AVERILOR ȘI A INTERESELOR

Art. 34 Categoriile de personal care au obligația completării declarațiilor de avere și de interese sunt stabilite conform dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative;

INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Art. 35 (1) Personalul Ministerului Sănătății are datoria legală, morală și profesională de a se asigura că în timpul exercitării activității nu se află în conflict de interese sau într-o situație de incompatibilitate, așa cum sunt definite acestea în legislația în vigoare, și în spiritul acestui cod;

(2) În cazul în care intervine o situație de conflict de interese sau incompatibilitate, personalul Ministerului Sănătății trebuie să sesizeze în scris, în maximum 7 zile lucrătoare de la apariția situației de conflict de interese sau stării de incompatibilitate, superiorii ierarhici. În astfel de situații, conducerea Ministerului Sănătății are obligația de a se asigura, prin măsuri instituționale, că a fost evitat conflictul de interese sau incompatibilitatea declarată, fără a aduce atingere demnității persoanei și drepturilor profesionale și contractuale ale celui care face obiectul conflictului de interese, respectiv incompatibilității sesizate.

Art. 36 (1) Prin conflict de interese se înțelege situația în care personalul Ministerului Sănătății are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative;

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), ministrul sănătății, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct angajatul în cauză, va desemna un alt angajat, care are aceeași pregătire și nivel de experiență, în vederea preluării atribuțiilor;

(3) Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public;

(4) Personalul din Ministerul Sănătății este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice sau juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu angajați care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea atribuțiilor;

d) persoana care exercită funcția de membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat sau funcții asimilate acestora, dacă ar emite un act administrativ sau ar încheia un act juridic ori ar participa la luarea unei decizii în exercitarea funcției publice de autoritate, producându-se astfel un folos material pentru sine, pentru soțul sau ori rudele sale de gradul I. Aceste obligații nu privesc emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative.

(5) În cazul existenței unui conflict de interese, angajatul este obligat să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia imediat măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a atribuțiilor;

(6) Încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii;

Art. 37 Incompatibilitățile funcției de ministru sunt prevăzute la art. 84, alin. 1 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 38 Funcția de secretar de stat, funcția de subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora sunt incompatibile cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, precum și cu exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 84 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39 Ministrul, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 40 Incompatibilitățile funcționarilor publici sunt prevăzute la art. 94 – 98 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare și art. 445 și art. 460 din OUG nr. 57/2019 privind codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

AVERTIZAREA ÎN INTERES PUBLIC

Art. 41 (1) Personalul Ministerului Sănătății poate depune o avertizare în interes public, caz în care va deveni avertizor în interes public și va beneficia de protecția Legii 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru a beneficia de măsurile de protecție, avertizorul în interes public trebuie să întrunească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie una dintre persoanele care efectuează raportări potrivit prevederilor Legii 361/2022 și care a obținut informații referitoare la încălcări ale legii într-un context profesional;

b) să fi avut motive întemeiate să creadă că informațiile referitoare la încălcările raportate erau adevărate la momentul raportării;

c) să fi efectuat o raportare internă, o raportare externă sau o divulgare publică.

(3) Pentru a beneficia de măsurile reparatorii, avertizorul în interes public trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la alin. (2), precum și condiția ca represaliile să fie consecința raportării efectuate.

(4) Măsurile prevăzute de prezentul capitol se aplică și:

a) facilitatorilor;

b) persoanelor terțe care au legături cu avertizorul în interes public și care ar putea să sufere represalii într-un context profesional, cum ar fi colegi sau rude ale acestuia;

c) persoanelor juridice deținute de către avertizorul în interes public sau pentru care avertizorul în interes public lucrează sau cu care are alte tipuri de legături într-un context profesional;

d) avertizorului în interes public care, în mod anonim, a raportat sau a divulgat public informații referitoare la încălcări, dar este ulterior identificat și suferă represalii;

e) avertizorului în interes public care efectuează raportări către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile competente ale Uniunii Europene.

Art. 42 Este interzisă orice formă de represalii împotriva avertizorilor în interes public, amenințări cu represalii sau tentative de represalii, în special cele care privesc:

a) orice suspendare a contractului individual de muncă ori a raportului de serviciu;

b) concedierea sau eliberarea din funcția publică;

c) modificarea contractului de muncă sau a raportului de serviciu;

d) reducerea salariului și schimbarea programului de lucru;

- e) retrogradarea sau împiedicarea promovării în muncă sau în funcția publică și a dezvoltării profesionale, inclusiv prin evaluări negative ale performanței profesionale individuale, inclusiv a funcționarilor publici, sau prin recomandări negative pentru activitatea profesională desfășurată;
- f) aplicarea oricărei alte sancțiuni disciplinare;
- g) constrângerea, intimidarea, hărțuirea;
- h) discriminarea, crearea unui alt dezavantaj sau supunerea la un tratament inechitabil;
- i) refuzul de a transforma un contract de muncă pe o perioadă determinată într-un contract de muncă pe durată nedeterminată, în cazul în care lucrătorul a avut așteptări legitime că i s-ar oferi un post permanent;
- j) refuzul de a reînnoi un contract de muncă pe o perioadă determinată sau încetarea anticipată a unui astfel de contract;
- k) cauzarea de prejudicii, inclusiv la adresa reputației persoanei în cauză, în special pe platformele de comunicare socială, sau pierderi financiare, inclusiv sub forma pierderii oportunităților de afaceri și a pierderii de venituri;
- l) includerea pe o listă sau într-o bază de date negativă, pe baza unui acord sectorial sau la nivel de industrie, formal sau informal, care poate presupune că persoana în cauză nu își va găsi, în viitor, un loc de muncă în respectivul sector sau în respectiva industrie;
- m) rezilierea unilaterală extrajudiciară a unui contract pentru bunuri sau servicii, fără a fi îndeplinite condițiile în acest sens;
- n) anularea unei licențe sau a unui permis;
- o) solicitarea de efectuare a unei evaluări psihiatrice sau medicale.

TRANSPARENȚA. ACCESUL LIBER LA INFORMAȚIILE DE INTERES PUBLIC

Art. 43 (1) În conformitate cu legislația în vigoare, activitatea Ministerului Sănătății trebuie să fie transparentă și accesibilă cetățeanului, garantând o bună comunicare cu cetățenii și cu societatea civilă.

(2) Potrivit atribuțiilor ce îi revin și în temeiul legislației privind accesul la informații de interes public, personalul Ministerului Sănătății este obligat:

- a) să asigure informarea activă, corectă și la timp asupra activităților de interes public;
- b) să asigure accesul liber la informațiile de interes public în condițiile legii;
- c) să respecte termenele prevăzute de lege privind furnizarea informațiilor.

Art. 44 Personalul Ministerul Sănătății are obligația să asigure garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viața

intimă, familială și privată, cu respectarea legislației în vigoare referitoare la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

CONSILIEREA DE ETICĂ

Art. 45 (1) În scopul aplicării eficiente a dispozițiilor prezentului cod, Ministrul Sănătății desemnează un funcționar public pentru consilierea etică și monitorizarea respectării normelor de conduită, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Monitorizarea și controlul aplicării normelor prevăzute de prezentul Cod se realizează de către consilierul de etică pentru personalul care exercită o funcție publică.

(3) Activitatea de consiliere etică se desfășoară cu respectarea principiului confidențialității, iar în realizarea acesteia consilierul de etică nu se supune subordonării ierarhice.

(4) Consilierul de etică are obligația de a nu comunica informații cu privire la activitatea derulată decât în situația în care aspectele semnalate pot constitui o faptă penală.

(5) Pentru desfășurarea activității de consiliere etică, ministrul sănătății are obligația de a pune la dispoziția consilierului de etică un spațiu corespunzător pentru asigurarea caracterului confidențial al acestei activități.

(6) În aplicarea dispozițiilor prezentului cod, orice activitate care implică prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu respectarea prevederilor legislației pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(7) În scopul respectării și monitorizării implementării principiilor și normelor de conduită de către personalul din cadrul instituției, consilierul de etică exercită un rol activ în domeniul prevenirii încălcării normelor de conduită prevăzute de prezentul Cod; în exercitarea acestui rol, consilierul de etică îndeplinește atribuțiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Activitatea de consiliere etică se desfășoară în cadrul unor ședințe de consiliere etică, pe baza următoarelor criterii minimale:

a) complexitatea aspectelor care trebuie soluționate pentru adoptarea unei conduite conforme cu normele/standardele de conduită de către angajat;

b) identificarea normelor/standardelor de conduită relevante pentru adoptarea unei conduite conforme de către angajat;

c) identificarea modalităților de acțiune a angajatului pentru respectarea normelor/standardelor de conduită prevăzute la lit. b);

d) recomandările consilierului de etică cu privire la modalitatea de acțiune a angajatului pentru respectarea normelor/standardelor de conduită prevăzute la lit. b).

(9) Numărul de ședințe de consiliere etică se stabilește de către consilierul de etică pe baza criteriilor minimale prevăzute la alin. (3) și se comunică angajatului în cadrul primei ședințe de consiliere etică. Dacă angajatul consideră că aceste criterii nu pot fi îndeplinite în numărul de ședințe de consiliere etică stabilit de către consilierul de etică, acesta formulează în scris obiecțiile sale motivate, însoțite de propunerea sa, pe care le comunică consilierului de etică până la data desfășurării celei de-a doua ședințe de consiliere etică. În cadrul celei de-a doua ședințe de consiliere etică, consilierul de etică stabilește de comun acord cu angajatul numărul ședințelor de consiliere etică. Dacă nu se ajunge la un acord, prevalează decizia consilierului de etică în ceea ce privește numărul ședințelor de consiliere etică.

(10) Ședințele de consiliere etică pot avea loc numai în timpul programului de lucru al angajatului consiliat.

(11) Durata unei ședințe de consiliere etică este de maximum o oră.

Art. 46 (1) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să semnaleze consilierului de etică din cadrul instituției orice situație de comportament necorespunzător, precum și de încălcare a normelor de conduită.

(2) Consilierul de etică are obligația de a soluționa plângerile în mod echidistant, imparțial și cu păstrarea confidențialității.

(3) Personalul instituției se poate adresa consilierului de etică pentru a primi consiliere cu privire la respectarea principiilor și normelor de conduită, în maxim 30 zile.

(4) Consilierea etică are caracter confidențial și se desfășoară în baza unei solicitări formale adresate consilierului de etică sau la inițiativa sa atunci când din conduita angajatului rezultă nevoia de ameliorare a comportamentului acestuia.

(5) Atribuțiile consilierului de etică se exercită în temeiul unui act administrativ emis de Ministrul Sănătății sau prin completarea fișei postului cu atribuția distinctă de consiliere etică și monitorizare a respectării normelor prezentului cod.

(6) Rapoartele întocmite de consilierul de etică, aprobate de Ministrul Sănătății, se comunică personalului Ministerului Sănătății și se transmit trimestrial, la termenele și în forma standard stabilite prin instrucțiuni de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(7) Rapoartele privind respectarea normelor de conduită vor fi centralizate la nivelul Ministerului Sănătății într-o bază de date necesară pentru:

a) identificarea cauzelor care determină încălcarea normelor de conduită, inclusiv a constrângerilor sau amenințărilor exercitate asupra unui angajat pentru a-l determina să încalce dispoziții legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător;

b) identificarea modalităților de prevenire a încălcării normelor de conduită;

c) adoptarea măsurilor privind reducerea și eliminarea cazurilor de nerespectare a prevederilor legale.

PREVEDERI PRIVIND ASIGURAREA INFORMĂRII CU PRIVIRE LA NORMELE DE CONDUITĂ

Art. 47 (1) Pentru informarea personalului, structura inițiatoare din cadrul Ministerului Sănătății are obligația de a asigura publicarea principiilor și normelor de conduită pe pagina de internet și de a le afișa la sediul Ministerului Sănătății, într-un loc vizibil și accesibil tuturor.

(2) Personalul are datoria de a cunoaște și respecta prevederile prezentului Cod.

Art. 48 (1) Consilierul de etică întocmește un raport privind respectarea normelor de conduită, pe care îl va transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Raportul transmis conține informații cu caracter public, și cuprinde cel puțin următoarele date:

a) numărul și obiectul sesizărilor privind cazurile de încălcare a normelor de conduită profesională;

b) categoriile și numărul de funcționari publici care au încălcat principiile și normele de conduită;

c) cauzele și consecințele nerespectării normelor de conduită;

d) evidențierea cazurilor în care funcționarilor publici li s-a cerut să acționeze sub presiunea factorului politic.

(3) Rapoartele privind respectarea normelor de conduită se publică pe site-ul propriu al ministerului și se comunică la cererea oricărei persoane interesate.

(4) Informarea publicului cu privire la respectarea obligațiilor și a normelor de conduită în exercitarea funcțiilor publice constituie parte integrantă din raportul anual privind managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, care se elaborează de Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate să prezinte în raportul anual, în mod detaliat, unele cazuri care prezintă un interes deosebit pentru opinia publică.

VESTIMENTAȚIA PERSONALULUI

Art. 49 În cadrul exercitării obligațiilor de serviciu angajatul trebuie să aibă o ținută vestimentară decentă, care va corespunde normelor etice și să nu conțină elemente care ar putea discredita reputația profesională.

Art. 50 Ținuta profesională a personalului Ministerului Sănătății se încadrează în stilul vestimentar formal specific evenimentelor oficiale, în cazul personalului care interacționează cu colaboratori externi, și pentru toate situațiile în care angajații participă la întâlniri cu parteneri externi ai altor instituții, ai presei sau alte evenimente externe/de reprezentare. Personalul care își desfășoară activitatea în sediu și nu are întâlniri cu persoane din afara instituției poate să opteze pentru ținută lejeră de birou.

DISPOZIȚII FINALE

Art. 51 (1) Prevederile prezentului Cod se aplică personalului angajat din cadrul Ministerului Sănătății și va fi adus la cunoștință prin publicarea acestuia pe site-ul oficial al instituției, transmis pe e-mail tuturor angajaților, afișat la sediul instituției și prelucrat la nivelul fiecărei structuri.

(2) Încălcarea prevederilor prezentului cod atrage răspunderea disciplinară a personalului Ministerului Sănătății, în condițiile legislației în vigoare.

(3) Comisia de disciplină are competența de a cerceta și analiza încălcarea prevederilor prezentului cod și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare, în condițiile legii.

(4) Comisia de disciplină poate fi sesizată în baza prevederilor din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

CUPRINS

DOMENIU DE APLICARE	2
PRINCIPII GENERALE	2
VALORI FUNDAMENTALE.....	4
NORME DE CONDUITĂ ETICĂ, RESPONSABILITATE, PROFESIONALISM.....	5
INTEGRITATEA. DECLARAREA AVERILOR ȘI A INTERESELOR.....	15
INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE	15
AVERTIZAREA ÎN INTERES PUBLIC.....	17
TRANSPARENȚA. ACCESUL LIBER LA INFORMAȚIILE DE INTERES PUBLIC	18
CONSILIEREA DE ETICĂ.....	19
PREVEDERI PRIVIND ASIGURAREA INFORMĂRII CU PRIVIRE LA NORMELE DE CONDUITĂ.....	21
VESTIMENTAȚIA PERSONALULUI	21
DISPOZIȚII FINALE	22